

אבל הרם"א בארח סימן ל"ב ט"ק ד כתוב תפילין מצוה ליפוטם מבפנים ו מבחוץ.

הזינן דעתו היזדור שיקן אף בדבר שאין רואים את זה, וכן כתוב בספר חסידות סימן התפללא וכוכי היזדר"א בשורת שער יוסף בתשיבות בסוף הספר סימן ח.

ובשורה חמוד ח"ב ע"מ ע"ט ע"ד כתוב דיש להביא ראה אכן בדבר מכוסה שיקן משומס זה אליו ואנו הוו, מהא דאמרין בגמ' שבת קלי"ג ע"ב דבמילה שיקן זה אליו ואנו הוו.

ומבאי מספר אורחים גודלים למדו י"ש דף במכוסה שיקן היזדור מצוה ולכן דזוקך הבריתא התנהה לפני דתלו בימה דנאה להקב"ה אף שאינו ניכר לפניبشر ודם.

יש להקשנות: דהא בתוס' יט"ו ו ע"ב בריה א"ז יצחק כתבו אליבא שיטת ובינו תם אדם אין הסופר יכול כתוב פרשיות תפילין יפה بلا שרטוט, צריך לשרטט משומס וזה אליו ואנו הוו, רק הקשה בשווית דברי צבב א"ח סימן כ"א.

ותידע: אדם אינו יכול לכתוב יפה א"כ עצם המצווה אינו הדור, וזה שיקן אף במכוסה, משא"כ כשיכול לכתוב יפה והشرطו הוא לתוספת נוי בעלמא וזה אינו שיקן במכוסה.

האם יש חיוב לאדם לקנות בית יפה?

הנה איתא ברשי"י ב"ק ט ע"ב דמוציא זה אליו ואנו הוו צריך אדם לקנות טלית נאה וציצית נאה.

ובאחרונים: הקשו על רשי" מודיע שיקן כל היזדור מצוה בטלית הא בטלית אינה מקיים המצווה.

ומתרכזים: כיוון דיש לו טלית יש לו חיוב להלביש ציצית והוא מלך המצווה, אבל זה א"א לקיים מצות ציצית, ובדברabrahem ח"ב סימן כ"ח אוthon כי כתוב והויא כמו שרואים נאים לספר תורה אותן עיין בשווית ארץ גביה ח"א סימן א' ד"ה עוד הבאתה, ובשווית אגדות משה ח"א סימן קפ"ג.

יש להקשנות: א"כ יהא חיוב לקנות בית יפה כיוון שע"ז וזה מקיים מצות מזויה, ומודיע לא כתבו אחד מן הפסוקים כך הקשה האזרחיות בפסוקו עבור אורח סימן ר"א בשער שמות להחאות רבי משה שמואל שמואר סוכה כ"ש ע"ב, הביא הקשו להחאות מבירスク צ"ל, ע"ש מה שחייב.

איך מותר שלשבת יהא טלית יפה יותר מימות החול?

בספר עובר אורח לאדרת סימן ר"א נשאל כיוון דיש מצוה של זה אליו ואנו הוו, וזה שיקן אף בטלית, א"כ איך מותר להניח הטלית היotta יפה לשבת, ואך דבגמ' שבת אמרין דבשבת יש ענן של חילוף בגדים, ה"מ בגין חול שלובשו כל הימים יש חיוב בשבת שהיא יותר יפה בין דלא הויא מצוה, משא"כ בגין של טלית דהויא מצוה יש לו את החיוב לקחת את היפה יותר בחול משום זה אליו ואנו הוו, ומণיחו בספק ואפשר אם יש לו טלית שאינה יפה בשל שבת יש לו חיוב לקחת את של שבת וצ"ע.

משמעותי מכ"ק ממן אדמור"ר מצאנז שליט"א בשלוחן הטהרה פרשת ייש תשס"ה דהגןון רבינו זיהוקאל סרנא צ"ל כשהיה בקורית צאנז בשנת תשכ"ד נכנס לממן הדברו יציב ודנו בקושיא הנ"ל.

האם בדבר שאין רואים יש חיוב של היזדור מצוה?

בפרשנתן ט"ז ב' זה אליו ואנו הוו וגוו.

בגמ' שבת קל"ג ע"ב ילפין מהכא התנהה לפני במצאות עשה לפני סוכה נאה, ולולב נאה, שופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכו'.

יש לחקור דבר שמכוסה ואין רואים כגון פרשיות של תפילין או טלית קטן האם יש דין של זה אליו ואנו הוו לעשותם יפה או דילמא אינו שיקן זה אליו ואנו הוו דוקא בדבר שראוים את זה.

הנה התווס' מנחות ל"ב ע"ב ד"ה הא מווין, וכן פסק הרמב"ם פ"א מהלכת תפילין הכלמ"ב כתבו בשם רבינו שם דזוקא ספר תורה עלי שורותם משומס וזה אליו ואנו הוו, אבל תפילין דמכוסין בעור לא עלי שורות דלא שיקן בהו נוי, כיון שאין רואים את זה.

ובשו"ת בניין שלמה א"ח סימן ז' כתוב דלכן בכך לא כתוב תפילין נאה, דבאמת לא בעין שהיא נאה, כיון שאין רואים את זה.

וכן משמע מדברי רבינו עובדיה מברטנורא מחות פרק ד' משנה א' דכתב על הא דאמרין התרם כל הבית טוח היה זהב, חוץ מהחורי הדלתות, משומס שלא היה נראה לא היה צריך לעשותו זהב, עיין הגנות בית שאל על בעל השואל ומшиб על מדות שהביא ראה הנ"ל חזין מכל הנ"ל בדבר שאין רואה לעניינים ליכא דין של זה אליו ואנו הוו.

אלה 62545

ולפי יסוד הנ"ל: תרצו באחרונים קושיא נפלאה דהנה בראש השנה כ"ז ע"ב מבואר צפחו לשופר זהב במקום הנחת פה פסל, ורבmb"ז כתוב משומס דהויא החיצייה בין פיו לשופר, ורקשה מ"ש מהא דאמרין בסוכה ל"ז ע"א אמר להו הרבה להנני שאונדים את הלולב תשיריו בית יד חוץ מגדי, כדי שלא יהיה החיצייה בין אנד לולב ורבא אמר שאין צריך להניח, שלא מקרי החיצייה משומס כלל דבר שהוא לנאותו אינו חיצייה, ורקשה א"כ מודיע בשופר פסל, עין מאיר רаш השנה שהקשה כן, וכי חלקת יאב או"ח סימן ג' שווית אבני נור א"ח סימן תל"ב, שמת אמרת ר"ה כ"ז ע"א דעה תורה או"ח סימן תקפ"ט ט"ק ע"ב, אורחות חיים פיניק שם, ובמדוע אשדר ראש השנה תשס"ח הרצוי בודר אופנים.

ותרצו באחרונים: כיוון דעתיך היזדור מצוה היא בשעת קיומ המצווה, וכיון דבשעת קיומ המצווה השופר מכוסה, וכיון דמכניסו לפה, לא שיקן בהז דזה אליו ואנו הוו כמו שכותב רבינו חס לכך חוץ, כד תירץ בשפת אמרת ר"ה שם, וכן בשווית אבני נור א"ח סימן תל"ב.

אבל החלקת יואב הקשה על תrhoז זה: דהא האגד של הלולב נמי מכוסה בעית קיומ המצווה, וא"ה אמרין דהויא בכלל כל לנאותו דאינו חוץ.

ותירץ האבני נור: דההיזדור באגד של לולב, אין היזדור במראה, אלא כיון דכתב כפות שוצריך להחזיק את הלולב ושאר מיניהם ביד אחד, א"כ כמה שהם יותר אחד הוא היזדור טפי, ואין תלו בכלל במראה.